

ved vilde faste en Skygge paa de saldne Domme og paa Dommerne. Den ærede Taler maatte dog vel vide og troe, at Enhver, der tillader sig en Dom over saadanne Forhold, vil kunne sige sig selv, at Dommerne naturligtvis i deres Domme maae gaae ud fra de Love, som bestaae, og hvorefter de skulle domme, netop de Love, som den ærede Forslagsstiller vil have hævdede. Jeg kan virkelig ikke see rettere, end at begge hans Indvendinger ikke alene ikke tjene til at gjøre Forslaget naantageligt, men meget mere tjene til at anbefale det til videre Fremme. Jeg agter at stemme for det.

Da Ingen flere begjærede Ordet, fattes det under Afstemning, om Lovforslaget skulde nyde Fremme, hvilket vedtoges med 48 Stemmer imod 31.

Det sidste Lovforslag, om hvis Fremme der var Spørgsmaal, var det ligeledes af Rigsdagsmanden for Alborg Amts 1ste Valgfreds (Hafs) indbragte Forslag til Lov, hvorved en Bestemmelse i Anordningen om Almue- og Borgerkolevasenet ophæves.

Hafs: I det jeg tillader mig at bede om Thingets Indrømmelse til, at dette Lovforslag maa fremmes, troer jeg ogsaa at kunne fatte mig kortere derom end om det foregaaende. Det er kun en, som jeg troer, høist billig Indrømmelse, og som vil gjælde for alle Religionsfamfunds-Bekjendere her i Landet, og navnlig for de Tilfælde, som træffe og ville træffe mere og mere, som træffe for mig og for Andre, saavel for den Høiere som for den Lavere, at et Barns Forældre kunde ønske af gode Grunde, om Barnet endogsaa havde nydt Undervisning til Confirmationen, at dets kirkelige Confirmation dog skulde opsættes til senere i Livet. Saadanne Folk eller Børn have maaskee, hvad man vilde kalde i Almindelighed, temmelig vime Samvittigheder. Jeg har saaledes Exempler paa, og der vil komme

flere af den Slags heri Landet, at hvor man gaaer hen og anvender Evang i dette Tilfælde, gaae Bedkommende over til en anden Sect eller til et andet Parti, og derfor er det, at jeg har indbragt dette Forslag, der gaaer ud paa, at et Barn skulde, naar det befindes efter sine Egners Natur, som jo enhver Skolecommission maa domme om, at have de fornødne Kundskaber og har fyldt sit 14de Aar, være fritaget for Skolegang. Dette finder jeg i Overensstemmelse med, hvad Enhver har Lov til at fordrø og forlange, og det er kun Bestemmelserne i Forordningen af 20de Marts 1844 § 46 for Kjøbenhavn, og i Forordningen af 29de Juli 1814 §§ 22 og 25, der herved ville blive noget forandrede.

Spandet: Jeg vil tillade mig at anbefale dette Lovforslag, og jeg skal i Korthed sige, hvorpaa det gaaer ud. Intet Barn maa nu confirmeres, førend det er 14 Aar; og det maa ikke confirmeres, førend det er udfreven af Skolen; men nu bestemme Skoleanordningerne, at, naar det udfkrives af Skolen, førend det confirmeres, skal det dog vedblive enkelte Dage at gaae i Skolen, ligesom ogsaa at indfinde sig ved Examen, indtil det bliver confirmeret. Deri indeholdes en Evang til at fremskynde Confirmationen for alle Dem, som ere nødte til at lade deres Børn gaae i de offentlige Skoler. De derimod, hvis Børn ikke gaae i de offentlige Skoler, ere ikke undertastede denne Evang, og jeg troer, at dette taler saa meget mere for Forslaget, som gaaer ud paa, at, naar Barnet har fyldt sit 14de Aar og er udfrevet af Skolen, skal det være ganske fri for Skolegang.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattes det under Afstemning, om Lovforslaget skulde nyde Fremme, hvilket vedtoges med 55 Stemmer mod 9.